

MAČIČKA MICKA A MOTÝĽ

Mačička Micka sa ráno zobudila. Poriadne sa ponáthovala, vyumývala si dočista kožuštek a vylízala mliečko z mištičky. Potom si sadla pred dom a vyhrievala sa na slniečku. Bola by aj zaspala, ale zrazu ju niečo na ňufáčku pošteklilo. Otvorí oči a vidí niečo čudné, maličké, farebné. „Aha, veď to je motýľ!“ povedala Micka a rozbehla sa za motýľom. Ten si sadol na košík s jabĺčkami, ktoré gazda položil pred dvere. Micka rýchlo vyskočila na košík, ale motýľ bol rýchlejší a už ho niet. Micka sedí na jabĺčkach, červených a guľatých. Zrazu sa kopa jabĺčok pod Mickou začala kolísať.

„Pomóc! Utekajte, kto môžete!“

kričí Micka a vyskočí z košíka. Košík sa prevrhol a všetky jabĺčka sa rozkotúľali po zemi. Micka však beží ďalej za motýľom.

Ten si sadne na krásny červený tulipán.

Micka zakričí: „A mám ťa!“

Ale motýľ je už na druhom kvietku, na krásnom žltom narcise. Micka skočí za ním, no motýľ je už dávno preč.

Micke sa táto naháňačka veľmi páčila.

Motýľovi asi tiež, lebo lietal z kvetu na kvet.

Raz si sadol na červený kvet, potom na žltý a zase na červený.

Napokon motýľ odletel preč a Micka za ním.

Ani nezbadala, že sú všetky kvety polámané a pošliapané na zemi. Gazdova záhradka vyzerala ako žltó-červený koberec.

Motýľ letí, Micka beží a kričí:

*„Počkaj, motýľ, neleť preč,
sadni si a dáme reč.
Ukáž krídla farebné,
krásnej dúhe podobné.“*

Motýľ akoby ju nepočul. Letí ďalej a vletí do stajne.

Priamo ku kravičke Aničke, ktorá tu spí.

Micka chce motýľa dolapiť, a tak skočí kravičke na chrbát. Tej sa práve sníva o čerstvej trávičke, no zrazu vyskočí od ľaku a kričí:

„Jáááj, prišiel koniec sveta! Mačky padajú z neba!“

Micka to však nepočula, lebo vybehla zo stajne.

Stále naháňa motýľa, ktorého nie a nie dolapiť.

Micka pomaly stráca sily, a tak kričí na motýľa:

*„Počkaj, motýľ, neleť preč,
sadni si a dáme reč.
Ukáž krídla farebné,
krásnej dúhe podobné.“*

Motýľ ju však nepočúva. Šup, vletí oknom do domčeka.
 Mačka Micka vyskočí za ním. V domčeku naháňačka pokračuje.
 Raz sú na zemi, inokedy na stoličke, potom na kresle a potom
 na polici. Micka pritom po čistom obruse pobehala
 a chvostíkom vázu s kvetmi zo stola zhodila.
 Napokon si motýľ sadá na košík so svetrom.
 Gazdiná ho pletie gazdovi na narodeniny.
 V košíku sú dve ihly a farebné klobká.
 Keď Micka skočila do košíka,
 klobká sa rozkotúľali po celej izbe.
 „Jééj, to je ale zábava! Počkajteeee!
 Kam sa to gúľate?
 Aj tak vás chytím!“ kričí Micka
 a naháňa gúľajúce sa klobká.
 Úplne zabudla na motýľa,
 ktorý vyletel oknom preč do záhrady.
 Micka sa s klobkami hrala, až sa do nich celá zamotala.
 Napokon sa jej podarilo vyslobodiť sa z nich.
 Začala hľadať motýľa, no nikde ho nenašla.
 Tak sa vrátila pred dom a ľahla si spať.
 Zrazu ju zobudí mamička Cilka:

*„Micka moja maličká,
 smutná je tvoja mamička.
 Čože si to vyvádza?
 Jablká z košíka vysypala,
 kvety gazdovi pošliapala,
 kravičku Aničku vylakala,
 izbičku rozhádzala
 a gazdov sveter rozpárala?“*

Ale mačička Micka odpovedá:
 „Mami, to nie ja! To motýľ. On jablká z košíka vysypal, kvety
 gazdovi pošliapal, kravičku Aničku vylakal,
 izbičku rozhádzal a gazdov sveter vypáral.“
 „Ale, Micka, neklam veru, klamať sa nepatrí.
 Povedz radšej, čo sa stalo, a spolu
 niečo vymyslíme,“ vraví mamička Cilka.
 Micka mamičke rozpovedala, ako sa
 s motýľom naháňala a ako si pozor nedala.
 Mamička bola rada, že jej Micka povedala pravdu.
 Gazda práve zbieral jabĺčka naspäť do košíka
 a gazdiná rozmotávala klobká. Mačka Micka našla ešte
 jedno zatúlané jablko a ňufáčikom ho prigúľala ku gazdovi.
 Tak mu pomohla nájsť posledné stratené jabĺčko.
 Potom išla mačička Micka a jej mamička Cilka za kravičkou Aničkou.
 Micka sa jej ospravedlnila a kravička Anička jej všetko prepáčila.
 Mačička Micka sľúbila mamičke: „Mami, viac už klamať nebudem.
 Tebe vždy poviem pravdu. A nabudúce si pri naháňačke dám pozor.“
 „To som rada, Micka. Veď vieš, že ťa veľmi ľúbim. Mne môžeš
 všetko povedať. Aj keď niečo vyvedieš. Problém spolu vyriešime
 a chybu napravíme, za všetko sa ospravedlníme.“
 Potom mamička Micku silno objala a dala jej plný tanierik mliečka.
 Obe napokon pritúlené zaspali a Micke sa snívalo o mliečku.
 A tiež o jej novom kamarátovi, o žltom motýľovi.

